

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 20:23

מנחה ע"ש: 20:25

שחרית: 9:15

מנחה: 20:15

יציאת השבת: 21:43

בס"ד, ז' אייר התשס"ט – כ"ב לעומר, ערש"ק פרשת אחרי-קדושים – גיליון מס' 33

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

חדש בפינסק

- השבוע חזרנו לתכנית השבתונים, בכל שבת יוצאות קבוצות ממשפחת פינסק לערי ברוס בהם יש ריכוז יהודי, בכדי לרשום את ילדי ישראל למחנה קיץ ובעז"ה בשנה הבאה לבית הספר "בית אהרן – פינסק".
- ברכת ברוכים הבאים לכל השבים לפינסק לפעילות הקודש מחופשת הפסח, וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים.
- ברוכים הבאים לכל המצטרפים החדשים למשפחת פינסק בזמן הקיץ.

קהילת פינסק

**מלווה את היוצאים לפעילות הקודש
לרישום תלמידים מרחבי ברוס
לבית הספר "בית אהרן - פינסק"
בברכת
"ויהי נעם ד' א' עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו"**

מינסק:

ה"ה אלי שרייער נ"י

ה"ה יוסי שווינגר נ"י

ה"ה שלמה כהן נ"י

פניני הפרשה

הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה' (יח, ה)
מביא התרגום אונקלוס "וחי בהם – ויחי בהון לחיי עלמא". ורש"י על אתר מביא שהכוונה לחיי העולם הבא.
הנה החפץ חיים על התורה מביא שרמ"ח איברים שבאדם הם כנגד רמ"ח מצוות עשה שבתורה וכל מצווה מחיה אבר אחד, יש איברים שאין הנשמה תלויה בהם כגון יד או רגל וכד', שאף אם יחסרו לאדם הוא ימשיך לחיות כבעל מום. כנגדם יש איברים שאם יחסרו לאדם ישתבשו חייו ויגיעו ח"ו לקיצם, כגון פגם בלב. כך גם באיברי הנפש שחיותם לנצח ע"י קיום התורה והמצוות. יש מצוות שאי קיומן הופך את האדם לבעל מום, ויש מצוות שהם החליפה הרוחנית שאדם תופר לעצמו ע"י קיומן.
המלכה איזבל אשר רצחה את כל נביאי ה' ובשרה הושלך לכלבים זכתה וראשה וכפות ידיה ורגליה נותרו שלמים. מדוע? מכיוון שבאיברים אלו קיימה איזבל מצווה אחת בשלמות ושימחה בהם חתן וכלה, איברים שקודשו במצווה לא יזרקו לכלבים.
עומדים אנו היום ערב רישום בנים ובנות לבית הספר היהודי, כל נשמה ונשמה מכילה עולם ומלואו, האם חשב מאן דהוא על האחריות הכבדה הרובצת עלינו מצד אחד, ומאיידך על המצווה הנדירה והמיוחדת שנתגלגלה לפתחו ושיכול לזכות בה?
פה לא מדובר במצווה בודדת, כאן עוסקים בהצלת נפשות שעליהם נאמר כאילו קיים עולם מלא. כל המצוות, המעשים טובים וקידוש ה' שיעשה אותן בן או תעשה אותה בת ע"י שנרשמה לבית ספר יהודי בו שומרים תורה ומצוות הכל יזקף לעתיד לבוא לזכות הפעיל והרשם. לזכות זה שמנע מעצמו מנוחיותו הפרטית והקריב מעצמו לצאת לגלות רחוקה הוא ובני ביתו כדי להכניס עוד נשמות תחת כנפי השכינה. והרי יודעים אנו היטב שעל הראשונים אשר כבר לומדים ונמצאים תחת ידינו צריכים להתפלל שיצליחו, מה ניתן לצפות מאלו הנמצאים בבתי ספר של גויים, רח"ל.
בשבתות אלו הבאים עלינו לטובה נתפלל להצלחתם של הפעילים העוסקים במלאכת קודש זו שאין מעלה גדולה הימנה. נעודדם, נחזקם ונתמוך בהם. אמרו צדיקים שעתה הוא עת 'משיח בפתח', ובורא עולם לא רוצה שח"ו ידח ממנו נידח ורצונו להשיב את כל האובדים בחזרה הביתה במהרה, כי במעשים אלו אנו מקרבים את הגאולה העתידה.
הבה נחלץ חושים למשימה החשובה והמיוחדת שנקרתה לרגלינו, נשקיע כל מאמץ ואנרגיה לרשום כמה שיותר בנים ובנות לכנפי השכינה, כי ע"י כל אחד ניתן לקנות עולמות ועולמי עולמות עד אין סוף.

"וחי בהם – לחיי עלמא"

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

סיפור לשבת

היה זה בעיצומו של שיעור בתלמוד הירושלמי. עשרות תלמידים מילאו את בית המדרש והקשיבו בריכוז להסבריו מלאי החריפות ושופעי הבקיאות של הרבי מסוכטשוב, הגאון רבי אברהם (בעל ה'אבני נזר').

לפתע, השתתק רבי אברהם ושקע בהרהורים. זה לא היה אופייני לגאון, שנהג למסור את שיעוריו בשצף קצף. כעבור דקה האירו פניו של הרבי באור מיוחד וקריאת התפעלות נפלטה מפיו. טבעי הדבר כי השתתקותו של הצדיק באמצע שיעור גמרא תעורר את סקרנותם של התלמידים, אך הם לא העזו לשאול על כך את רבם. אך סקרנותם של התלמידים הייתה לזמן קצר, שכן את החידה פתר בחלוף רגע הצדיק בעצמו.

"תלמידי היקרים", פתח ואמר, "הנה זה עתה למדנו בגמרא על המעשה מרבי טרפון ואימו: האם טיילה בשבת בחצר ביתה ולפתע נקרע סנדלה. הניח רבי טרפון את כפות ידיו תחת רגליה והייתה מהלכת עליהן עד שהגיעה למיטתה. מוסיפה הגמרא ומספרת, כי פעם אחת חלה רבי טרפון, ובאו החכמים לבקרו. אמרה להם אימו, 'התפללו על טרפון בני שהוא נוהג בי כיבוד יותר מדי', וסיפרה להם את המעשה בסנדל הקרוע. בתגובה ענו לה החכמים: 'אפילו הוא עושה כן אלף אלפים, עדיין לא הגיע לחצי הכיבוד, שאמרה התורה!'

פניו של רבי אברהם להטו הוא המשיך את דבריו. "הייתכן?", הגביה קולו, "אם דואגת פונה אל החכמים בבקשה להתפלל על בנה החולה, והיא מעוררת עליו זכות. האם לא ראוי כי החכמים יסכימו עמה ואף יחזקו את דבריה?! מדוע אפוא נהגו כפי שנהגו, וביטלו את דברי האם והמעיסו ממעשה בנה?!"

התלהבותו של רבי אברהם גברה והוא החל להתנועע מצד אל צד.

"שמעו מעשה שאירע לי עצמי", אמר במפתיע, סוטה כביכול מדבריו הקודמים, ומנסה בד בבד להסביר את פשר סערת רגשותיו. "ובכן, עוד בהיותי סמוך על שולחן מורי וחותני הגדול, רבי מנחם מענדל מקוצק, נפלתי פעם אחת למשכב והייתי שרוי באפיסת כוחות. בני הבית שלחו שליח מיוחד לאבי, רבה של ביאלה, שיבוא מיד לקוצק.

אבי עזב מיד את כל ענייניו ונסע לבקרני. בהגיעו נודע לו, להפתעתו, כי חותני, הרבי מקוצק, לא התרגש כלל למשמע הידיעה על מחלתי ואף לא בא לראותני. הדבר הפליא מאוד את אבי. הוא אזר עוז, נכנס לחדרו המסוגר של הרבי ופרץ בבכי. 'רבי!', קרא, 'הפקדתי בידכם את בני היקר, נתתי אותו לכם לחתן, מתוך ביטחון כי תשגיחו עליו; ועתה שומע אני כי אפילו לא הלכתם לבקרו! האם יודע הרבי כי אברהם שלי רגיל לשבת ולהגות בתורה עשרים שעות ביממה?..."

חותני הקשיב לאבי והפטיר: 'הלזה לימוד ייקרא?!..."

אבי ידע לפני מי הוא עומד, בהכירו היטב את צדקותו וחריפותו של חותני, ויצא מהחדר שבור ורצון, בלי לספר לאיש את דברי הרבי. לאחר כמה ימים חלפה מחלתי, בדרך מהירה מהמצופה. רק כשהחלמתי לגמרי סיפר לי אבי על חילופי הדברים הסתומים בינו לבין חותני. ארבעים שנה שמרתי את הדברים בזיכרוני וככל שהתאמצתי לרדת לסוף דעת חותני, לא הצלחתי. הייתכן?! שאלתי את עצמי, הייתי חולה מסוכן, אבי הזכירני לפני הרבי ולימד עלי זכות, על לימוד תורה עשרים שעות ביממה, בתורה נאמר 'כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים', והנה חותני מבטל את התמדתי כלאחר יד?!..."

רבי אברהם מסוכטשוב עשה אתנחתה קלה, ממתין שהדברים ייקלטו בלב השומעים.

"והנה עתה", המשיך, "בלומדנו את סיפור הירושלמי על רבי טרפון ואימו, ותגובת החכמים כשביקשה להזכירו לפניהם לטובה - נתחווירו לי סוף סוף גם דברי חותני. הקשיבו היטב ואסביר לכם: כל יהודי נשלח לעולם הזה כדי לתקן עניין מסוים. אם הוא מחסר משהו באותו עניין, מוכרח הוא להתגלגל פעם נוספת לעולם, ובגלגולו השני או השלישי עליו לתקן את שהחסיר קודם לכן. כך מובא בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל - "מניין לו לאדם כי נמצא הוא בגלגול וכי עליו לתקן עניין מסוים?" התשובה היא, שרואים לאיזו מצוה הוא משתוקק ביותר, ואז יודעים כי מצוה זו זקוקה לתיקונו.

לפעמים פוגשים אדם המסור ונתון כל כולו למצוות הצדקה - וזה סימן כי בא לעולם כדי לתקן מצוה זו, שאותה הזניח בגלגול קודם. כך גם מי שעוסק רבות בלימוד תורה ובכל מצווה אחרת. כשהשתבחה אימו של רבי טרפון בהידור המיוחד של בנה במצוות כיבוד אם, למדו החכמים מדבריה, כי רבי טרפון בא לעולם לשם תיקון מצוה זו. על יסוד זה חשבו החכמים שאולי כבר תיקן את המצוה וממילא תם תפקידו בעולם והגיעה שעתו להסתלק, לפיכך אמרו החכמים לאימו של רבי טרפון, דעי כי אפילו למחצית מצוות כיבוד אם עדיין לא הגיע. בכך בעצם גזרו לו עוד שנות חיים.

כך גם אבי, כשסיפר לחותני הקדוש על לימודי עשרים שעות ביממה, הבין מכך חותני כי באתי לעולם כדי לתקן עניין זה, שכפי הנראה קלקלתי בגלגול קודם. ואם כן, לנוכח התמדתי הרבה, אפשר שכבר תיקנתי זאת ויכול אני להסתלק מהעולם! לכן ביטל חותני את דבריו באמרו, 'הלזה לימוד ייקרא?!' בדיבור קצר זה חתך חותני את הדין כי טרם הגיעה יום פקודתי ופעל בשבילי אריכות ימים..."